

Goede Vrijdag

'In scherven'

Pianospel 'Als alles duister is'

Inleiding en bloemstuk

Meditatie rondom 2 Kor. 4:7-10

In Scharnegoutum is het traditie geworden om op Goede Vrijdag de gebrokenheid in de wereld te verbeelden met scherven. Spiegelscherven meestal. Dit jaar hebben we gekozen voor de scherven van een pot. Simpel aardewerk, no nonsense. De apostel Paulus vergelijkt ons leven met een aarden pot. Hij is lyrisch over het licht dat God in mensenharten doet schijnen. Dat licht is onze hoop, onze levenskracht, een lichtend vuur dat we in het duister kunnen ontsteken.

En dan schrijft hij:

Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God. We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveld, maar gaan niet te gronde. We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt.

Die schat, het licht in ons hart, blijkt kwetsbaar. Want de kruik waar we die schat in dragen, is breekbaar. Zomaar valt de wereld om je heen, je geloof, je leven, je liefde, in scherven en is het licht verdwenen. Zomaar worden we op onszelf en op ons eigen onvermogen teruggeworpen. Zo lang alles zijn gewone dagelijkse gang gaat, zolang we weten waar we aan toe zijn, is het allemaal best te doen. Maar als alles ontregeld raakt, als onze bescherming wegvalt, doordat iemand overlijdt, doordat je ziek wordt, doordat je relatie stukloopt, of nu doordat er in de wereld om ons heen zoveel onzekerheid is, lijkt dat gewone leven ineens een flinterdun laagje over een hoop angst, eenzaamheid, onderlinge wrijving en oplopende druk. We barsten zo makkelijk.

Waar vinden we nieuwe kracht? In de strijd tegen het virus zoeken we het in het volgen van de maatregelen, het in de gaten houden van het nieuws en de cijfers. De wetenschap, de politieke leiders, het RIVM: dat zijn de mensen waar we naar kijken. En terecht: dat zijn de mensen die we meer dan ooit hard nodig hebben. Maar we voelen allemaal dat dat maar een deel van het verhaal is. We voelen allemaal wel dat het hier ook gaat over iets anders. Het gaat hier over onze fundamentele kwetsbaarheid. En die dragen we allemaal in ons bestaan met ons mee, tot in onze botten.

Maar wat we óók, op de een of andere manier, allemaal in ons bestaan met ons meedragen, is de herinnering of het verlangen om 'heel' te zijn. Gebroken, maar toch heel. We zijn als een pot die weer in elkaar gelijmd is. Gebroken, maar toch heel, zoals men in Japan gebroken serviesgoed lijmt met goud, waardoor de scheuren juist benadrukt worden. Gebroken, maar toch heel, zoals we ten diepste door God bedoeld en gewild en geschapen zijn. Gebroken, maar toch heel, zoals Jezus' lichaam gebroken werd als teken van leven voor ons allen.

We worden belaagd, we twijfelen, we worden bedreigd, we vallen. We breken zo makkelijk. Maar we mogen nieuwe kracht vinden in het vermoeden dat we, midden tussen de scherven, het kwetsbare licht van Pasen mogen laten schijnen. En in het schijnsel van dat zachte licht zijn wij wie we zullen zijn: geliefd en geheeld.

Pianospel 'Neem mij aan zoals ik ben'

Kaarsjes aansteken bij de scherven: 'Welke scherf leg jij neer?'

Pianospel 'Abide with me'

Lijdensevangelie

Paaskaars uitblazen

Slotwoorden

Lied 'Pie Jesu'